

۲۰۲۳/۱۱/۱۱

قیس کبیر

سفر پُر خاطرہ ام نزد داکتر سید عبدالله کاظم در کلیفورنیا

این یک حقیقت است که ارزش دانشمندان در جوامع بشری جایگاه پر رفعت و بلندی باید داشت، زیرا که دانشمندان چراغ راه اند در تاریخ ره زندگی بشر و بالخصوص برای کشور هائیکه جنگ و بدبختی استعمار آسایش و بنیاد های هستی معنوی، فرهنگ و هویت اجتماعی و ارزشهای تاریخی شانرا بباد داده.

دانشمندان را رسالت هم به کار است تا بتوانند با هوشیاری کامل نیاز ها و خلا های روحی، فکری و اجتماعی را دریابند و آنرا به نوع احسن پر نمایند و جامعه را همین نخبگان اند که بسوی سلامت سوق میدهند.

در شرایط چهل و دو سال اخیر وطن به علمبرداران علم و دانش می اندیشم که حضور شان در جوامع افغان خارج از وطن با قلم توانا و توانسته اند صادقانه در خدمت وطنداران باشند و با قلم رنگین به رنگ دانش درد نادانی و تاریکی و جهل و تبلیغات سوء را که چون زهری در بین این جوامع پخش میگردد نجات ببخشایند.

من با فهم همه مشکلات این دانشمندان همراه با بار عمر و کاهش توانایی های جسمی و آشنایی با سیر جدید تکنالوژی امروز چه ثابت قدم ما را رهنمایی میکنند. من آنان را دریای میدانم که وقایع هر روز را همانند مروارید در صدف در اعماق فکری خویش جا میدهند و با احساس قوی رسالت خویش میدانند تا آنچه را اندوخته اند با جامعه شریک نمایند.

خوشبختی درین است که از طریق پورتال افغان جرمن آنلاين با شخصیت های توانمند جامعه خویش آشنا شدم و بعضی ها را صرف از طریق نشرات پربهای شان در پورتال و همکاریها و راهنمایی های شایان و شان از روی صفحات مجازی آشنا شدم و گاهی هم آرزو کردم که ایکاش فرصت یک نشستی میسر می شد تا آنچه را نمیتوان از ورای صفحات مجازی شنید با گوش دل بشنوم.

گاهی بخت انسان را یاری میکند و همین یاری آشنایی ها را به پیوند های عمیق انساندوستی مبدل میسازد که بهای آن را نمیتوان به اندازه گرفت.

در سفری به ایالات متحده امریکا به دیدار شخصیتی چون استاد سید عبدالله کاظم شتافتم که توان و قلم شان را چه از ورای آثار علمی و تاریخی به چاپ رسیده ایشان و چه در نوشته های عالی شان در پورتال همیشه گرمی داشتم و از اخلاق شایسته ایشان از زبان شاگردان و دوستان ایشان زیاد شنیده بودم، ولی از خوان و مهمانوازی مملو از رسم دیرین افغانی اش که آنرا همسر شایسته ایشان راضیه جان مستندی کاظم رنگ و جلا می بخشیدند چه زیبا مستفید گردیدم.

من درین دیدار با این زوج همرزم و همدل و همدست و همکار و بادیان با چشم سر دیدم و مطمئن گردیدم که حقا که پشت هر مرد موفق یک زن قوی و با اراده هست که با تعقل و اعتماد بلند به نفس خود چرخه زندگی را چگونه بسوی آرامش و آسایش سوق دهند و باهدلی و همدستی جایگاه همسر را درکانون خانواده و هم در

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په څیر و لولئ

جامعه ثابت نگهدارد و هم خود با گذشت از خم و پیچ های دشوار زندگی مهربان و استوار با تکیه به خدای لایزال ستون بس استوار این خانواده بوده که طول لحظات عمر ایشان باران سعادت است خانواده را.

نصیب من دوشب و دو روز آراسته به عنعنه پر تایش مهمانوازی افغانی بود در کنار این دو بزرگوار که از صحبت های علمی و بحث های گرم انسانی شان بهره مند گردیدم.

هرباری که قلم برداشتم تا از محبت ایشان سپاس بجا آورم گمانم این بود که کلمات قاصر من جوابگوی آن همه محبت این بزرگواران نمیتواند باشد.

پیام من با این نوشته قاصر ولی آمیخته با احساسات گرم قلبی، صرف دست دعا بسوی درگه الهی برای طول عمر و سعادت این دو بزرگوار است و بس.

از برکت این سفر از دیدن دو دوست و دو دانشمند صاحب قلم و دو همکار قلمی حرفه یی «افغان جرمن آنلاین» چشم و روح من شاد گردید و از مصاحبت و دیدارشان مستفید شدم. این دو دو دوست دانشمند یکی داکتر عبدالرحمان زمانی دیگری محترم ولی الله ملکزی بودند. داکتر زمانی برای دیدنم از راه دور به خانه داکتر صاحب کاظم تشریف آوردند و با غذاهای لذیذ افغانی که از طرف خانم راضیه جان مستمندی کاظم آماده شده بود، پذیرای شدند. فردای آنشب همه ما را داکتر صاحب زمانی در رستوران افغانی «میوند» دعوت کردند، که آقای ولی الله ملکزی نیز جهت دیدن ما درین مهمانی زحمت آمدن را بر خود قبول و مرا با دیدار خود و بخشیدن یک صبحه تسبیح خوشنود ساختند بدینوسیله مراتب امتنان خود را ابراز میدارم.

د پانو شمیره: له 2 تر2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلپکني د لیکنيزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په څير و لولئ